

Türk Milliyetçiliği

- *Tarihê Seyri, Yeni Hedefleri-*

**Geniřletilmiř
2. Basım**

Cezmi Bayram

 / otukennesriyat

YAYIN NU: 979

KÜLTÜR SERİSİ: 528

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI

SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-879-7

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

1. Basım: 2013

2. BASIM

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul

Tel: [0212] 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Oğuzhan Murat Öztürk

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Ötügen

Kapak Baskısı: CB Matbaacılık

Baskı: Ötügen Neşriyat AŞ

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 Beyoğlu-İstanbul

Tel: [0212] 251 03 50

Sertifika Nu: 49269

İstanbul - 2025

Kitabın bütün yayın hakları Ötügen Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER

2. Baskıya Ön Söz.....	9
Ön Söz.....	13

I. BÖLÜM

MİLLİYETÇİLİĞİN TARİHİ SEYRİ VE GÜNÜMÜZDEKİ HEDEFLERİ

<i>Milliyetçiliğin Tarihî Seyri ve Günümüzdeki Hedefleri</i>	19
Tanzimat'tan II. Meşrutiyet'e.....	20
Türklük Meseleleri.....	21
II. Abdülhamid'in Türkçülüğü.....	22
Üç Tarz-Siyaset.....	23
Siyaset Fırsat ve İmkânları Değerlendirmektir.....	26
"Üç Tarz-ı Siyaset"ın Etkileri.....	28
Türk Ocakları ve Türk Yurdu.....	29
Millî Mücadele.....	30
Türk ve Türkiye Adı.....	32
Cumhuriyet ve Sonrası.....	33
Demokrasi Dönemi.....	37
Milliyetçilik Siyasette.....	40
Milliyetçilik Hakkında Düşülen Hatalar.....	42
Peki, Milliyetçiler Hatasız mı?.....	47
Günümüz Milliyetçiliğinin Hedefleri.....	48
Bu Fikre Nereden Geldim.....	50
İmkân ve Şartlarımız.....	51
Medeniyet Meselesi Var mı?.....	53
<i>Milliyetçilik - Ulusalçılık</i>	55
Millet-Ulus, Milliyetçilik-Ulusalçılık.....	59
<i>Yorgun Milliyetçiler</i>	61
Bin Yıllık Geçmişi Olan Millet ve Milliyetçilik.....	61
Ülkü ile İdeoloji Birbirine Karıştırılmamalı.....	62
Şikâyet Çok, Çözüm Teklifleri Yok.....	63
Milliyetçiliğimizin Diri Dönemleri.....	64
Gelişen Bölücü Hareket Doğru Değerlendirilemedi.....	64
Yine de Çare Türk Milliyetçiliğidir.....	65
Yeni Bir Milliyetçilik Anlayışı İhtiyacı.....	66
<i>Milliyetçilikten Vaz Geçmeden Milliyetçilik</i>	67
Dikkatsiz Siyasetçiler Devlete Zemin Kaybettirdi.....	67
Terör Bölgede Etnik Temizlik Yaptı.....	69
Devlete Adını Veren Millet Görmezlikten Gelinmiyor.....	69
Milliyetçiliğin Yeni Hedeflerini Belirleyemedik.....	71
<i>İkinci Yüzyılda Yeni Hedefler</i>	73
Anayasa Yaparken Düşülmesi Mümkün İki Tuzak.....	79

Gök Sultanı Doğru Anlamak Lazım	79
Kuruluşuna Aykırı Hareket Eden Devlet Çöker	80
Dünya Sahnesine Âşına Bir Adla Çıkıldı: Türk	81
ABD Örneği Doğru Anlatılmıyor	82
Osmanlı Güçlü Merkezle Hüküm Sürdü	83
PKK ve Destekçilerinin Talepleri Tehlikeli	83
<i>Türk Ocaklarına İhtiyaç Var mı?</i>	85
<i>Yüz On Senenin Yükledikleri</i>	95

II. BÖLÜM

MİLLET İNŞA DÖNEMİ

<i>Millet İnşa Dönemi</i>	103
İlk Adım: Harf İnkılâbı	105
İslâm Cemiyet Dışı	106
Türk Ocakları da Kapatılıyor	109
Biz Avrupalı Olmak İstiyoruz Ama	110
Ortaokul ve Lise Tarih Kitapları	112
Medenî Bilgiler	113
Tarih Kongreleri	115
Güneş Dil Teorisi	117
Tezler Entelektüel Fantezi Midir?	118
Milliyetçilerin Durumu	122
Sözün Sonu veya Kısası	124
Ek-1 Ortaokul Tarih Kitabı'ndan	126
Ek-2 Lise Tarih Kitabı'ndan	135
Ek-3 Atatürk'ün Afet Hanım'a Yazdırdığı "Medenî Bilgiler" Notları	140
Ek-4 Maarif Vekili Esat Beyin Kongreyi Açış Nutku'ndan	142
Ek-5 Afet İnan'ın "Tarihten Evvel ve Tarih Fecrinde" Başlıklı Konuşması'ndan ..	146
Ek-6 Reşit Galip'in Konuşması'ndan	151
Ek-7 Sadri Maksudi'nin Konuşması'ndan	153
Ek-8 Türk Tarih Kurumu Başkanı Akçuraoğlu Yusuf Bey'in Konuşması'ndan	159
Ek-9 Afet İnan'a Göre Kafatası Anketi Nasıl ve Niçin Yapıldı?	164
Ek-10 Gazi Mustafa Kemal'in Konya Gezisinde Başvekil İsmet İnönü'ye Çektiği Telgraf:	165

III. BÖLÜM

BİR DEVRİN SONUNA DOĞRU

<i>Bir Devrin Sonuna Doğru</i>	169
Partinin Temel Eksiği veya Aslına Rücû	170
Musiki Meselesi	172
Milliyetçilik Tartışmaları	174

Lâiklik Tartışmalar	180
Lâiklik Dinsizlik Değil	185
Ek-1 Hamdullah Suphi Tanrıöver'in Milliyetçilik Maddesi Üzerine Konuşması	191
Ek-2 Kayseri Delegesi Şükrü Nayman'ın Konuşması'ndan	201
Ek-3 Emin Karpuzoğlu'nun Konuşması'ndan	204
Ek-4 Hamdullah Suphi Tanrıöver'in Laiklik Üzerine Konuşması	207
Ek-5 Tahsin Banguoğlu'nun Konuşmasından	212
Ek-6 Hamdullah Suphi'nin Cevabî Konuşması	215
Ek-7 Siirt Milletvekili Ali Rıza Esen'in Konuşması'ndan	219

IV. BÖLÜM

YENİ BİR DÖNEMİN BAŞLANGICI

<i>Yeni Bir Dönemin Başlangıcı</i>	223
İnönü de Din Eğitiminin Zaruretine İnanıyordu	225
Temenniden Hayata	228
Şemsettin Günaltay'ın Başbakanlığı	230
Türebeler de Açılıyor	231
Açılan Yolun Devamı	232
Ek: Ahmed Hamdi Akseki'nin Raporu:	234

V. BÖLÜM

ATATÜRK'ÜN MEDENİYET TASAVVURU

<i>Cumhuriyeti Doğru Anlamak ve Yorumlamak</i>	241
<i>Cumhuriyet ve Türk Ocakları</i>	247
<i>Atatürk'ün Medeniyet Tasavvufu</i>	261

2. BASKIYA ÖN SÖZ

Milliyetçilik, emperyalist devletlerin bütün menfi propagandalarına rağmen hâlâ en canlı fikirdir. Milletlerin siyasi ve iktisadi istiklallerini muhafaza için ihtiyaç duydukları enerji ve gücü sağlayan ülküdür. Küreselleşme gayretleri bunu ortadan kaldıramamıştır. Milliyetçiliğin bu hâli, onun donuk bir ideoloji olmaktan öte, canlı ve her zaman kendini yenileyebilir olmasından gelir. Yani milliyetçilik, milletin menfaatlerini esas almak hedefini muhafaza ederek zamanın şartlarına göre hedef ve üslubunu yeniden tayin eder. Mevlana'nın ifadesince, her dem yeniden doğar, her yeni günde yeni şeyler söyler. Esasen bunu beceremeyen milliyetçilikler, milletin ilelebet yaşamasını sağlayamazlar.

Bu kitap, bu ihtiyaç göz önünde bulundurularak 21. yüzyılda milliyetçiliğimizin hedef ve üslubunun ne olması gerektiği hususunda fikirler ileri sürülmesini, gayretler gösterilmesini sağlamak maksadıyla yazılmıştı. Kitabın ilk makalesi de bu sebeple Türk Ocaklarının yüzüncü yılı arifesinde, tartışmaların başlamasına zemin olmak üzere Türk Yurdu'nda yayınlanmıştı. Üzüntü ile ifade etmeliyim ki ne ilk makale ne de kitap böyle bir fikir zenginliğinin doğmasına vesile olmadı.

Daha sonra, 2021 yılında *Türk Yurdu*'nda "Türk Ocaklarına İhtiyaç Var mı?" makalesini yayımladım. Üzerinde birkaç yazı yazıldı. Fakat ardı gelmedi.

Ümit ederim ki bu ikinci baskı buna vesile olur.

Dünyada değişimler çok hızlı oluyor. Hâkimiyet iddiası taşıyan milletler her zaman yeni planlarını uygulamaya koyuyor. Sovyetlerin dağılması ile bağımsızlık kazanan Türk devletleri ile Türk Dünyası için büyük bir imkân ve fırsat olarak ortadadır. Bu durumu hem Türklüğün ve hem de insanlığın hayrına değerlendirmek sorumluluğu ve vazifesi önümüzdedir. O sebeple milliyetçilerin önünde büyük işler vardır. Bu da yeni fikirlerin, yeni faaliyet planlarının ileri sürülmesi gerektirir. “Dün, dün de kalmıştır.” İstedğim, yeni şeylerin ne olduğunun konuşulmasıdır. Elbette sadece Türkiye’de değil, bütün Türk Dünyası’nda...

Ama geçen yüzyılın başında Türk Dünyası’ndan gelen aydınlarla geliştirilen Türkçülük fikrinin teşkilatlanmasının mekânı olan Türkiye’deki milliyetçilerin sorumluluğu daha fazladır. Bunun için iç münakaşaları bir yana bırakıp bütünü kucaklayan bir anlayışı, tavrı ve üslubu ortaya koymalıyız. Kitap biraz da bu endişeyi gidermeyi hedef almıştı.

Bu baskıda, maksadımız iyi anlaşılсын diye, kitabın yayımlanmasından sonra konu ile ilgili yazılan bazı makaleler de bu baskıya ilave edildi.

Özellikle eklenen V. Bölüm’deki yazılar, II. Bölüm’deki değerlendirmelere yeni bir bakış açısı getirmektedir. Hatta dikkatle bakılmazsa kendi içinde de tezat ihtiva ediyor intibasını verebilir. Zira cumhuriyeti değerlendiren yazıda onun tam bir garplılaşma projesi olduğu ifade edilmesine rağmen, Atatürk’ün medeniyet tasavvurunda Türk’ün yeniden medeniyet öncüsü olma arzusu ileri sürülmektedir. Aslında bu bir tezat değil, Atatürk’ün düşüncesinin uygulayıcılar tarafından anlaşılamadığının göstergesidir. Kaldı ki Atatürk bu tasavvurunu 1930’larda ortaya koymuştur. Burada niyet ve tasavvurla uygulama farkı vardır.

Esasen tarih ve dil tezlerinin de bizim değerlendirdiğimiz şekilde, önceden anlaşıldığını gösteren başka bir yazı da günümüze kadar yazılmamıştır. Benim de bu tespitten ön-

ceki değerlendirmelerim genel anlayışın etkisindedir. Ancak son değerlendirmenin dikkate alınması hâlinde öteden beri kutuplaşmaya sebep olan tartışmaların şiddetini azaltacağı inancındayım.

Arzum ve temennim milliyetçilerin tekrar fikirleri ile geleceğimizi inşaada yeniden müessir olmasıdır. Bu ise bilinenlerin tekrarı ile değil, düşünce tembelliğinden kurtularak ve dünyanın gidişini doğru anlayarak ortaya koyacağımız fikirlerle; geçen yüzyılın başında olduğu gibi topyekûn milletimizi, Türk Dünyası'nı harekete geçirerek yirmi birinci asrı gerçekten Türk asrı yapmaktır.

I. BÖLÜM

MİLLİYETÇİLİĞİN
TARİHİ SEYRİ
VE
GÜNÜMÜZDEKİ HEDEFLERİ

Milliyetçiliğin Tarihî Seyri ve Günümüzdeki Hedefleri

Türkiye'nin önündeki en önemli mesele etnik bölücülüktür. Devletimiz Selçuklu'dan bu yana aynı devlettir. Selçuklunun vârisi Osmanlı İmparatorluğu, dış güçlerin teşvik ve tahrikiyle ortaya çıkan etnik milliyetçiliklerle önce parçalanmış, küçülmüş; sonra da yeni bir diriliş hamlesiyle Saltanattan Cumhuriyete inkılâp etmiş, böylece yeni bir ruh ve heyecanla varlığını devam ettirmiştir. Sırp ve Yunan isyanlarını takip eden yüz yıl boyunca vatanın parçalanmaması, küçülmemesi ve en nihayetinde devletin bekasını temin etmek için gayret gösteren nesillerin milletin bütünlüğünü korumak ve varlığını devam ettirmek maksadıyla takip ettikleri milliyetçilik anlayışı; haksız ve tamamen yanlış olarak, bugün bâzı çevrelerce İmparatorluktaki etnik milliyetçiliklere bahane olarak gösterilmektedir. Hâlbuki tarihî hakikattir ki, Türk milliyetçiliği İmparatorlukta en son ortaya çıkan ve esas itibariyle, siyâsî bakımdan Birinci Cihan Harbi sonunda rehber alınan bir düşüncedir.

Aynı yanlış anlayış, etnik ırkçı Kürtçüler ve onların destekçileri tarafından bugün de devam ettirilmekte, hattâ bâzı sorumlu ve yetkili devlet yöneticileri tarafından Türk milliyetçiliği Kürtçülükle aynı kefeye konmakta; âdetâ Türk milliyetçiliği Kürtçülüğe mâzeret yapılmaktadır. Hattâ bu noktada milliyetçilere o kadar bühtanda bulunmaktadır ki, Kürtçülükten nemâlandığı ileri sürülmektedir. Düşünmemektedirler ki, bu sakat anlayış ise, Kürtçülüğü meşru hâle getirmektedir. Hâlbuki gerçek bu değildir. Gerçek, İmparatorlukta da, Cumhuriyet döneminde de devletin kurucusu olan Türklerin milliyetçiliği, bütünlüğü -bütün unsurlarıyla- korumayı ve devletin bekasını hedeflemektedir.

II. BÖLÜM

MİLLET İNŞA
DÖNEMİ

Millet İnşa Dönemi

Millî Mücadelenin zaferle sonuçlanmasıyla Cumhuriyet idaresi-ne geçildi. Böylece Meclisin Ankara’da toplanmasıyla ortaya çıkan fiilî hal, resmîyet kazandı. Osmanlı ailesinin saltanatı sona erdi. Ardından, bir müddet muhafaza edilen Hilâfet makamı da ilga edildi. Efka ve Şeriye Vekâletinin ilgası ve yerine Vakıflar İdaresi ile Diyanet İşleri Başkanlığı’nın ihdası ile, Osmanlı Devleti’nin bütün müesseseleri, bazıları adları değiştirilerek, artık Cumhuriyet idaresinin kurumları oldu.

Tevhid-i Tedrisat Kanunu çıkarıldı.⁸ Böylece, bütün eğitim ve öğretim kurumları -bilahare askerî okullar ve polis okulları istisna edildi- Maarif Vekâletinin denetimine alındı. Evkaf İdaresindeki medreseler kapatıldı. İmam-Hatip okulları ve İstanbul Darülfünûnu’na bağlı İlahiyat Fakültesi açıldı. Bu kanunla sağlanan en önemli netice, yabancı ve azınlık okullarının devletin tam denetimine alınmasıdır. Zira, Cumhuriyetin ilk idarecileri, bu okulların Osmanlı Devletinin parçalanması ve dağılmasındaki, içeride çıkan kargaşa ve isyanlardaki rolünün farkında idiler.

Tanzimat’tan bu yana devam eden Avrupa kanunlarının hukuk sistemine girmesi, nihayetinde İsviçre’den alınan Medenî Kanun’un kabulüyle laikleşmede önemli bir merhaleye gelindi (17 Şubat 1926). Çünkü Ticaret, Ceza gibi kanunlar Osmanlı döneminde Fransa ve diğer Avrupa ülkelerinden alınsa bile, özel hukuk hâlâ

⁸ -2 Ocak 1924 Şeriye ve Evkaf Vekaletleri kaldırıldı, Diyanet İşleri Reisliği ve Vakıflar İdaresi kurularak başbakanlığa bağlandı.

-3 Mart 1924 Tevhid-i Tedrisat Kanunu çıkarıldı.

-3 Mart 1924 Hilâfetin İlgasına ve Hanedan-ı Osmaniye’nin Türkiye Cumhuriyeti memaliki haricine çıkarılmasına dair kanun kabul edildi.

-8 Mart 1924 Şer’î mahkemeler kaldırıldı.

-21 Nisan 1924 Medreseler kapatıldı, 29 İmam hatip okulu ile Darülfünûna bağlı İlahiyat Fakültesi açıldı.

III. BÖLÜM
BİR DEVRİN
SONUNA DOĞRU

Bir Devrin Sonuna Doğru

İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda, ırkçı-otoriter yönetimleri temsil eden devletler yenilmişlerdir. 1930'lu yıllarda ülkemizi de etkileyen faşist idareler, artık hem mağluptur ve hem de birer suçlu olarak hesap vermektedirler. Galiplerin bir tarafı demokratik yönetimler, diğer tarafı Komünizmi sisteminin esası haline getirmiş Sovyetlerdir.

Yüz yılın başından beri, mevcut olan komünistler faaliyetlerini artırmış, özellikle DTCF'inde iyice etkili hâle gelmişlerdir. On beş yıla yakın süre, tatbik edilen pozitivist ve ateist eğitim de bu faaliyetlere ciddî bir zemin hazırlamıştır. Ayrıca, galip tarafta olmanın verdiği şımarıklıkla, Sovyet Rusya, Deli Petro'dan beri tâkip ettiği sıcak denizlere inme siyâsetinin gereği, Türkiye üzerine niyetlerini hissettirmeye başlamıştır.

Atsız-Sabahattin Ali hakaret dâvası, Cumhurreisi İsmet İnönü'nün 19 Mayıs 1944 nutku ile, Irkçılık-Turancılık Dâvası haline gelmiştir. İnönü, böylece Sovyetlere, kendilerine muhalif hareketlere müsamahasız olduklarını göstermek istemiş, fakat bu da Sovyet tehdidini durdurmamıştır. Boğazlar üzerinde hak ve Kars-Ardahan'ın talebi vaki olmuştur. Bunun üzerine Türkiye, yeniden teşekkül eden Birleşmiş Milletlerin kuruluşuna katılmıştır. Elbette bu yeni durumun tabii sonucu çok partili demokratik hayattır. Türkiye'de artık çok partili hayat başlamıştır. Mareşal Fevzi Çakmak'ın Millet Partisi ile Celal Bayar, Adnan Menderes, Fuat Köprülü ve Refik Koraltan'ın kurdukları Demokrat Parti siyâsî hayatta yerlerini almışlardır. Yeni siyâsî partilerle birlikte kısmî bir hürriyet havası doğmuştur. Vatandaş taleplerini dile getirmeye başlamıştır.

Muhakkak ki, bu taleplerin başında dini öğrenmek, cenazeyi kaldıracak din adamı yetiştirilmesi bunun için okulların açılması

IV. BÖLÜM
YENİ BİR DÖNEMİN
BAŞLANGICI

Yeni Bir Dönemin Başlangıcı

Çok partili hayatın başlamasıyla sadece memleket sathında, vatandaş değil, CHP içinde de dinle ilgili talepler seslendirilmeye başlandı. 7. Kurultay, bunun en geniş şekilde görüşüldüğü zemin oldu. Daha önceleri, belki kapalı kapılar ardında, kısık sesle ifade edilen istekler, artık daha yüksek sesle dile getirilmeye başlandı. Devletin din eğitimi veren müesseseleri kapatması, okullardan din derslerini kaldırması⁴⁸ elbette, birçok tehlikeyi göze alarak müslümanın çocuklarına bir şekilde dinini öğretmesini engelleyemedi. Ancak, öğreticilerin de büyük fedakârlığı göze alarak yaptıkları bu Kur'an'ı ve ilmihali öğrenme hâlinin, daha emin şartlarda yürütülmesi gerekirdi. Çünkü okullardan din dersleri kaldırılınca bu husus velilere bırakılmıştı. Veliler, ya kendisi veya hoca tutarak bu eğitimi verebilecekti. Ne var ki, bu eğitimi verenler türlü şekilde tâkip edilmişlerdir.

Ayrıca, Sovyetlerin II. Dünya savaşının galipleri arasında yer alması ve “süper güç” olma kararıyla rejim ihraç etme faaliyetine girişmesi ve sosyalist hareketleri desteklemeye başlaması, mânevî hislerden mahrum olarak yetişen nesilleri bu propagandaya açık ve elverişli hâle getirdi. Din düşmanlığını, faaliyetinin esas hâline getiren bu sosyalist cereyan için, on yıllardır pozitivist, materyalist ve hattâ yer yer ateizme açık ve “hümanistlik” adı altında verilen

⁴⁸ Din eğitimi ve okulları hakkındaki kararlar:

- a. 1929'da Kur'an kursları kapatıldı, okullardan din dersleri kaldırıldı.
- b. Kütahya ve İstanbul imam-hatip okulları kapatıldı.
- c. 1933'te İlahiyat Fakültesi kapatıldı.

V. BÖLÜM

ATATÜRK'ÜN MEDENİYET TASAVVURU

*Cumhuriyeti Doğru Anlamak
Ve Yorumlamak*

Cumhuriyet idaresine geçişimizin doksanıncı yılı doldu. Bu vesile ile çeşitli değerlendirmeler yapıldı. Ne yazık ki bu değerlendirmeler hem gerçeğin ifadesi değildi hem de huzurlu ve barış içindeki bir Türkiye geleceğinin inşasına faydası yoktu. Zira, cumhuriyet rejimine geçenlerin, hedef ve gayelerinin ırka dayalı bir millet inşası olduğu hususunda hemen ekseri yorumcular mutabıktı. Peki gerçek böyle midir? Veya mesele böyle mi değerlendirilmelidir?

Bu yorumların dayanağı olan Türkiye Cumhuriyeti, millî bir devlettir ve her millî devlet gibi bir millete istinat eder. Elbette bu hüküm doğrudur. Ancak Osmanlı Devleti de millî devletti ve devletin kurucu milleti Türk milleti idi, Oğuzlardı. Burada, Oğuzlara ilaveten, diğer Müslümanlar da asli unsurdur. Millî Mücadele ve nihayetinde Türkiye Cumhuriyeti adıyla devam eden devlet, başlangıçta bu anlayışı devam ettirdi. Devletin devamına mesnet teşkil eden, beynelmilel antlaşmadır, Lozan'da da bu esas değişmedi.

Devletin millî olması için kurucu milletin olması yeter. Vatandaşlarının tamamının aynı milletten olması gerekmez. Ancak asgari ortak değerleri paylaşmaları ve kabulleri gerekir. Devletin de onlara sağlaması gereken şey adalettir.

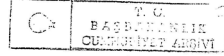
O hâlde, ilk yıllar için ırka dayalı bir millet kabulünden bahsetmek mümkün değildir. 1930'larda tarih ve dil tezleriyle desteklenen bir millet inşası söz konusudur. Burada, fiziki antropolojiden istifade edilmesi ve köklerin tarih öncesi dönemlere, Orta Asya'ya götürülmesi ve o döneme ait bazı mitolojilere de ehemmiyet verilmesi, yanılmaların kaynağını teşkil etmektedir. Böylelikle, kolayca "inkârcı", "asimilasyoncu" bir anlayış ve uygulamanın hâkim olduğu iddiası ileri sürülebilmektedir. Özellikle o günkü beyanlarda

T. C.
BAŞBAKANLIK
MUAMELÂT UMUM MÜDÜRLÜĞÜ
Kararlar Müdürlüğü

Karar sayı:
5

10991

KARAR

İstanbul'da Fatih haziresinde bulunan Plevne kahramanı
Gazi Osman Paşa türbesinin umuma açılması; Millî Eğitim Bakanlığın-
nın 28/3/1950 tarihli ve 70/149-7 sayılı yazısı üzerine, 5566 sayılı
kanunun birinci maddesine göre, Bakanlar Kurulunun 30/3/1950 tarih-
li toplantısında kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI

İsmail

Başbakan *G. Gümral* Devlet Bakanı *Y. K. K.* Devlet Bakanı ve
Dışiş. B. V. *A. S. K.* Adalet Bakanı *K. K.*
Millî Savunma Bakanı *M. K.* İçişleri Bakanı *G. K.* Dışişleri Bakanı *---* Maliye Bakanı *B. K.*
Millî Eğitim Bakanı *T. B.* Bayındırlık Bakanı *S. K.* Eko. ve Ticaret Bakanı *G. K.* Sa. ve So. Y. Bakanı *K. K.*
G. ve Tekel Bakanı *G. K.* Tarım Bakanı *C. K.* Ulaştırma Bakanı *K. K.* Çalışma Bakanı *K. K.* İşletmeler Bakanı *K. K.*

10 01 01 02 12 30 10

Gazi Osmanpaşa Türbesi Kararı

T. C.
BAŞBAKANLIK
MUAMELÂT UMUM MÜDÜRLÜĞÜ
Kararlar Müdürlüğü

Karar sayısı:

3

10990

KARAR

Türk büyüklerine ait bazı türbelérin sığılması
hakkındaki Millî Eğitim Bakanlığının 28/3/1950 tarihli ve 70/-
150/7 sayılı yazısı Bakanlar Kurulunun 30/3/1950 tarihli top-
lantısında incelenerek, ilâşik listede yazılı on dokuz türbenin,
hazırlıkları bittikçe peyderpey umuma sığılması; 5566 sayılı
kanunun birinci maddesine göre, kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI

İsmail Hakkı

Başbakan	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı	Devlet Bakanı VE Dışişleri B.V.	Adalet Bakanı
S. Günsel	...	...	...
Millî Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı	Maliye Bakanı
...	...	...	...
Millî Eğitim Bakanı	Bayındırlık Bakanı	Ek. ve Ticaret Bakanı	Sa. ve So. Y. Bakanı
T. Başbakan	...	...	...
G. ve Tekel Bakanı	Tarım Bakanı	Ulaştırma Bakanı	Çalışma Bakanı
...	...	...	...

50 16 01 02 30 9